

ПРОТОКОЛ

№ 383

гр. Пловдив, 05.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Миглена Р. Маркова
Съдебни Владимир Кр. Урилски
заседатели: Диана Ил. Рачовска

при участието на секретаря Христина В. Х.
и прокурора Светослава Ст. Пенчева

Сложи за разглеждане докладваното от Миглена Р. Маркова Наказателно дело от общ характер № 20235300202632 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За ОП – Пловдив се явява прокурор ПЕНЧЕВА.

Съдът докладва, че ОП - Пловдив е получила съобщение по чл. 247б НПК, ведно с препис от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, на 11.01.2024 г.

Подсъдимата Т. Н. Л. – уведомена чрез защитника си – адв. Ч., се явява лично.

Същата е получила съобщение по чл. 247б НПК, ведно с преписи от обвинителния акт и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание чрез защитника ѝ – адв. Ч., на 15.01.2024 г.

Подсъдимият Г. А. М. – уведомен чрез защитника си – адв. Ч., се явява лично.

Същият е получил съобщение по чл. 247б НПК, ведно с преписи от обвинителния акт и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, чрез упълномощения си защитник – адв. Ч., на 15.01.2024 г.

За двамата подсъдими се явява техният защитник – адв. И. Ч., който е получил съобщение по чл. 247б НПК, ведно с препис от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание, на 15.01.2024 г.

Пострадалата А. Н. И. – нередовно призована, не се явява. Съобщението по чл. 247б от НПК на лицето, изпратено на адреса ѝ в гр. Бургас в ж.к. „****“, бл. ***, ап. ***, е върнато в цялост, с отбелязване, че лицето не е живее на адреса и телефонът, оставен за връзка, не е актуален. Изискана е от съда справка от НБД „Население“ за постоянен и настоящ адрес на пострадалото лице, като видно от изготвената справка, същата е с постоянен и настоящ адрес в гр. Бургас ж.к. „****“ бл. ***.

Пострадалата Г. П. П. – нередовно призована, не се явява. Съобщението на лицето, изпратено в гр. Ямбол, ул. „****“ № ***, е върнато в цялост, с отбелязване, че е търсено многократно на адреса, но не е открито. На посочения телефонен номер не отговаря, както и на обажданията. Изискана е от съда справка от НБД „Население“ за постоянен и настоящ адрес на пострадалото лице. Видно от справката, като постоянен адрес на пострадалото лице фигурира адрес в гр. Сливен, а като настоящ – в гр. Шумен, за което съдията докладчик е разпоредил призоваване на лицето на настоящия адрес, но до момента няма върната призовка от адреса изпратен на лицето в гр. Шумен.

Пострадалата К. М. И. – уведомена чрез адв. К., се явява лично.

Съобщението по чл. 247б НПК и копие от разпореждането за насрочване на разпоредителното заседание, е изпратено на пострадалата на посочен от нея имейл адрес. Същата е уведомена и за правата ѝ като пострадало лице.

АДВ. К.: Представям адвокатско пълномощно от името на К. И..

Пострадалата С. К. С. – нередовно призована, не се явява. Съобщението по чл. 247б от НПК изпратено до лицето, на посочения адрес в с. Ч., ул. „****“ № ***, е върнато с отбелязване, че лицето не може да бъде открито на посочения адрес, защото живее и работи в чужбина. Изискана е справка от

НБД „Население“ за постоянен и настоящ адрес, като видно от получената справка, пострадалата е с постоянен адрес в гр. Сливен, бул. „****“ № ***. Разпоредено е от съдията докладчик на 16.02.2024 г. съобщението по чл. 247б от НПК да бъде изпратено на лицето на постоянния адрес в гр. Сливен. Същото е върнато в цялост, с посочване, че жилището е необитаемо и негодно за живеене.

Пострадалата Д. Х. Ч. – уведомена по телефона за днешното заседание, както и за правата и задълженията ѝ като пострадало лице на 06.02.2024 г. не се явява. От същата е постъпила молба с вх. № 4635/07.02.2024 г., с която уведомява съда, че желае да бъде даден ход на делото в нейно отсъствие, няма претенции като пострадало лице, не желае да предявява граждански иск и да се конституира в процеса като частен обвинител и/или граждански ищец.

Съдът ДОКЛАДВА, че по делото са постъпили актуални справки за съдимост на подсъдимите Т. Н. Л. и Г. А. М., както и молба с вх. № 7576/29.02.2024 г., подадена от К. М. И. чрез пълномощник - адв. И. К., с която се иска същата да бъде конституирана в качеството на граждански ищец по делото и предявява граждански иск за причинени имуществени вреди в размер на 50 000 лв., както и изявява желание да бъде конституирана, на основание чл. 76 и сл. от НПК, като частен обвинител по делото.

Съдът ВРЪЧИ на страните преписи от молбата.

ПОСТР. И.: Разговаряла съм с пострадалите лица Г. П. и С. С.. Те знаят за заседанието, както и че аз ще присъствам днес на него, но ми съобщиха, че не могат да си позволят да дойдат – нямат финансова възможност. Г. в момента живее в Сливен, дори ѝ знам адреса. С. е в Германия, но не знам точно къде.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ. Ч.: Няма пречки за даване ход на делото. Съгласно чл. 247г, ал. 3 от НПК разпоредителното заседание не се отлага, ако пострадалите лица не са намерени на посочените на тях адреси. От докладваното от Председателя на състава днес се установи, че другите лица, посочени като пострадали в обвинителния акт, не са намерени на посочените от тях адреси при разпита им

в досъдебното производство. Ето защо моето становище е, че липсват процесуални пречки за даване ход на делото.

ПОДС. Л.: Поддържам казаното от защитника ми.

ПОДС. М.: Аз също поддържам казаното от защитника ми.

Съдът, след съвещание, намира, че са налице процесуалните предпоставки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание. Неявяването на някои от пострадали лица не е пречка за даване ход на делото, доколкото същите са призовани на предоставените от тях в досъдебното производство адреси и телефони и не са намерени или са намерени, но не са се явили без да сочат уважителни причини за това.

Ето защо и съгласно разпоредбата на чл. 247г, ал. 3 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ ПО ДЕЛОТО

Сне се самоличността на подсъдимите:

Т. Н. Л. – родена на *** г. в гр. С., понастоящем живея в Кралство Белгия, гр. Брюксел на адрес: „*****“. Постоянният ми адрес е: гр. Пловдив, ул. „*****“, б., българска гражданка, неомъжена – живуща на семейни начала, неосъждана, с висше образование, безработна – в момента съм в майчинство, ЕГН *****.

ПОДС. Т. Л.: Получила съм чрез защитника ми – адв. Ч., препис от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание и от обвинителния акт преди повече от 7 дни.

Съдът РАЗЯСНИ на подс. Л. правата по чл. 55 от НПК.

ПОДС. Л.: Наясно съм за какво е делото днес. Разбрах правата си.

Г. А. М. – роден на *** г. в гр. Пловдив, с постоянен адрес: гр. Пловдив, ул. „*****“, живущ в Кралство Белгия, гр. Брюксел с адрес: „*****“, б., български гражданин, неженен – живущ на семейни начала, неосъждан, с основно образование, работя като общ работник във фирма „****“ в Белгия, ЕГН *****.

ПОДС. Г. М.: Получил съм чрез защитника си – адв. Ч., препис от обвинителния акт и от разпореждането на съда за насрочване на разпоредителното заседание преди повече от 7 дни.

Съдът РАЗЯСНИ на подс. М. правата по чл. 55 от НПК.

ПОДС. М.: Разбрах правата си. Знам за какво е това дело.

Сне се самоличността на явилото се пострадало лице :

К. М. И. – на 27 години, б., бълг. гражданка, с основно образование, омъжена, безработна, с постоянен адрес: с. ***, общ. ***, обл. ***, ул. „***“ № ***. Понастоящем пребивавам в Обединени арабски емирства в гр. ***.

Съдът РАЗЯСНИ на пострадалата К. И. правата ѝ по чл. 75 от НПК и възможността да се конституира като граждански ищец и частен обвинител по делото.

Постр. И.: Разбирам си правата. Поддържам молбата подадена чрез адв. К.. Желая да се конституирам като граждански ищец и частен обвинител по делото и заявявам, че в процеса ще бъде представлявана от упълномощения от мен адвокат К..

РАЗЯСНИХА СЕ на страните правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. Нямам и доказателствени искания.

Така докладваната от Вас молба за конституиране на постр. К. И. като граждански ищец и частен обвинител по делото намирам за частично основателна, и то в частта ѝ, с която се иска постр. И. да бъде конституирана като частен обвинител по делото, доколкото тя има качеството на пострадало лице. Молбата в тази ѝ част отговаря на процесуалните изисквания и е подадена в срок. Що се касае до другата част на молбата, с която се иска конституирането ѝ като граждански ищец, макар и от формална страна молбата да е подадена в съответствие с изискванията на Процесуалния закон, доколкото се претендира обезщетяване на имуществени вреди, които не са пряка последица от престъпленията, за които подсъдимите са предадени на съд, в тази връзка ще се наложи съдебният състав да прави отделно дирене относно размера на имуществото, за което се претендира да бъде обезщетена

И., и считам, че това ще затрудни хода на наказателното производство. Затова моля да оставите молбата на пострадалата в тази ѝ част без уважение.

АДВ. Ч.: Нямаме възражения срещу съдебния състав, прокурора и протоколиста.

По отношение на докладваните молби за конституиране на К. И. в качеството ѝ на частен обвинител и граждански ищец в настоящия процес изразяваме следното становище: като лице, посочено в обвинителния акт за пострадало от престъплението, за което подзащитните ми са предадени на съд, същата се явява процесуално легитимна да иска от съда да бъде конституирана като частен обвинител, респективно – като граждански ищец. Молбите са подадени в срока, посочен по чл. 77, ал. 3 НПК – относно молбата за конституиране като частен обвинител – и съответно в срока по чл. 85, ал. 3 НПК – за молбата, касаеща конституирането ѝ като граждански ищец, тъй като беше докладвано от съда, че молбите са входири на 29.02.2024 г., т.е. преди началото на разпоредителното заседание. Ето защо е процесуално допустима молбата на пострадалата за конституирането ѝ като частен обвинител. Молбата за конституиране на пострадалата в качеството на граждански ищец обаче, макар и предявена от лице, легитимирано да бъде такова в наказателния процес, и в срока, който е посочил законът, намирам за недопустима, тъй като имуществените вреди, чието репарирание се търси с гражданския иск, не са съставомерни вреди по нито един от текстовете в НК, по които е повдигнато обвинение и на двамата ми подзащитни. Ето защо е недопустимо при тези обвинения да се търси репарирание на имуществени вреди, които са несъставомерни, както например е недопустимо при обвинение за кражба да се иска репарирание на неимуществени вреди, така и в настоящия случай е недопустимо да се иска репарирание на имуществени вреди. Съгласен съм със становището на представителя на Окръжна прокуратура, че евентуално при допускане на такъв иск, на който дори му липсва и конкретизация как точно са генерирани тези имуществени вреди, че сериозно ще затрудни разглеждането на делото по реда на НПК, тъй като ще изисква вероятно призоваването и разпита на други свидетели, евентуално – назначаването на съдебно-счетоводна експертиза и други процедури, които мога само да предполагам. По тези съображения моля за Вашето становище по докладваните молби.

На този етап нямам искания за събиране на нови доказателства.

ПОДС. Л.: Нямам възражения този съд да гледа делото, както и нямам възражения към прокурора и секретаря. Поддържам това, което каза моят защитник по отношение на предявената молба от постр. И. за конституирането ѝ като частен обвинител и граждански ищец.

ПОДС. М.: Нямам възражения към съдебния състав, прокурора и секретаря. Нямам нови искания. Относно молбата на постр. И. поддържам казаното от моя защитник.

Съдът, след съвещание, след като изслуша становищата на страните, намира, че молбата, подадена от К. М. И. чрез процесуалния ѝ представител – адв. К., за конституиране в качеството на частен обвинител по делото, е своевременно предявена и отговаря на изискванията на НПК. Според настоящия съдебен състав същата има качеството на пострадало лице от престъплението, за което подсъдимите Т. Л. и Г. М. са предадени на съд. Ето защо и според настоящия съдебен състав са налице основанията на чл. 76 от НПК за конституиране на същата в качеството на частен обвинител по делото.

Настоящият състав на съда намира, че, макар молбата на пострадалото лице К. И., подадена чрез процесуалния ѝ представител – адв. К., за конституирането ѝ в качеството на граждански ищец по делото, да е своевременно подадена и да отговаря на изискванията на НПК, същата следва да бъде оставена без уважение. С молбата се иска конституиране на лицето в качеството на граждански ищец по делото и се предявява граждански иск за причинени имуществени вреди в размер на 50 000 лв. като настоящият съдебен състав намира, че при евентуално конституиране в качеството на К. И. като граждански ищец по делото, гражданският иск би станал причина за отлагане на делото и неоснователното му забавяне във времето, предвид необходимостта от събиране на доказателства относно евентуално причинени на лицето имуществени вреди, каквито доказателства не са събирани в хода на досъдебното производство от органите на досъдебното производство. Ето защо съдът намира, че следва да бъде оставена без уважение молбата за конституиране на К. М. И. като граждански ищец по делото.

С оглед изложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА К. М. И. като частен обвинител по делото.

Същата ще бъде представлявана в настоящото производство чрез упълномощения си повереник - адв. И. К..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на К. М. И. за конституирането ѝ като граждански ищец по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда, с което се отказва конституиране на лицето като граждански ищец по делото, не подлежи на отделно обжалване от присъдата.

АДВ. К.: Не правя отвод на съдебния състав, прокурора и секретаря. На този етап нямам искания за събиране на доказателства.

ЧАСТНИЯТ ОБВ. И.: Нямам възражения към съдебния състав, прокурора и секретаря. Нямам искания за нови доказателства.

Предвид становищата на страните, че нямат искания за събиране на доказателства, съдът ПРИСТЪПВА към изслушването им по въпросите, визирани в чл. 248, ал. 1 НПК, като им РАЗЯСНИ, че в съдебно заседание на първоинстанционния, въззивния и касационния съд не могат да се правят възражения за допуснатите нарушения на процесуалните правила, които не са били поставени за обсъждане в разпоредителното заседание или които са приети за несъществени, както и че в разпоредителното заседание не се обсъждат нарушения, свързани с допускането, събирането, проверката и оценката на доказателствата и доказателствените средства.

ПРОКУРОРЪТ: По въпросите в чл. 248, ал. 1 от НПК давам следните отговори:

Считам, че делото е подсъдно на Окръжен съд – Пловдив.

Считам, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство, както и считам, че на досъдебното производство не е било допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на двамата подсъдими или на някой от пострадалите.

Доколкото този въпрос зависи изцяло от волята на подсъдимите, не ми е

известно да е правено изявление в този смисъл – считам, че няма основания за разглеждане на делото по особените правила.

Считам, че няма основания за разглеждане на делото при закрити врати, за привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на вещо лице, преводач или преводач на български жестов език или извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Моля Ви да потвърдите взетата спрямо двамата подсъдими мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на по 10 000 лв., тъй като считам, че се явява адекватна и към настоящия момент.

Нямам искания за събиране на нови доказателства.

Моля Ви да насрочите разглеждането на делото по общия ред, като призовете за следващото съдебно заседание лицата, посочени като свидетели в приложението на обвинителния акт.

АДВ. К.: На основание чл. 248, ал. 1 от НПК изразявам следното становище по въпросите на разпоредителното заседание:

По т. 1 - делото е подсъдно на Окръжен съд – Пловдив.

По т. 2 - няма основания за спиране или прекратяване на наказателното производство.

По т. 3 - не са допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите, на пострадалия или на неговите наследници.

По т. 4 – считам, че към момента няма данни за разглеждане на делото по реда на особените правила.

По т. 5 - не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, за привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на вещо лице, преводач или преводач на български жестов език, както и за извършването на съдебни следствени действия по делегация.

По т. 6 – считам, че няма основания за изменение на взетата мярка за процесуална принуда по отношение на двамата подсъдими.

По т. 7 - нямам искания за събиране на доказателства.

По т. 8 - моля настоящият съдебен състав да насрочи разглеждането на наказателното производство с призоваване на всички посочени в приложението на обвинителния акт свидетели.

ЧАСТНИЯТ ОБВ. И.: Поддържам това, което каза повереникът ми. Считам, че не са ми нарушени правата в хода на досъдебното производство, затова не желая делото да бъде връщано. По отношение на мерките за неотклонение на подсъдимите – да останат същите, както каза и повереникът ми.

АДВ. Ч.: От името на двамата ми подзащитни изразявам следното становище по въпросите в чл. 248, ал. 1 от НПК:

С оглед посоченото в обстоятелствената част на обвинителния акт и с оглед повдигнатото обвинение по чл. 321, ал. 6 от НК и на двамата ми подзащитни, делото е подсъдно на Окръжен съд – Пловдив като първа инстанция.

Към този момент не са ми известни основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Считам, че на досъдебното производство е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на разпоредбата на чл. 249, ал. 4, пр. 1 от НПК, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемите, на което ще се спра след като изразя становище и по другите точки по чл. 248, ал. 1 от НПК.

Не ми е известно да е налице основание за разглеждане на делото по реда на диференцираните процедури.

Не се налага разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаването на защитник, тъй като е налице такъв в мое лице, назначаването на вещо лице, преводач или преводач на български жестов език, както и провеждането на съдебни следствени действия по делегация.

По отношение на взетите мерки за процесуална принуда по отношение и на двамата ми подзащитни аз Ви моля да бъдат изменени в по-леки, тъй като считаме, че безукорното процесуално поведение на двамата ми подзащитни към настоящия момент е показателно за липсата на намерение у същите да се отклонят от разглеждането на процеса или от евентуалното изпълнение на влязла в сила осъдителна присъда. Искам да подчертая, че и двамата от години живеят в Кралство Белгия, имат три малки деца, за които лично се грижат в момента, като Т. Л. е в майчинство, доходите на

семейството ги осигурява само Г. М. и въпреки че бяха призовавани на досъдебното производство чрез мен, и двамата ми подзащитни, съобразно уговорените със следователя дати, намираха начини и средства да се явяват на всяко призоваване. Аз считам, че определените им гаранции от по 10 000 лв. на всеки от двамата за дейтелност, която колкото и тежка да изглежда съобразно повдигнатото обвинение, все пак е за периода от 2016 г. до 2018 г., т.е. преди повече от 5 години, подобна мярка за неотклонение се явява несъразмерно тежка. Аз считам, че и по-лека мярка за неотклонение ще постигне изцяло целите на мерките за неотклонение, посочени в чл. 57 от НПК.

На този етап, преди да е започнало съдебното следствие, нямам искания за събиране на нови доказателства.

По т. 8 считам, че делото не следва да се насрочва в съдебно заседание по общия ред с призоваване на лицата, посочени в списъка към обвинителния акт, а на основание чл. 249, ал. 1 от НПК, съдебното производство в настоящия процес да бъде прекратено и обвинителният акт да бъде върнат на ОП – Пловдив за отстраняване на съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права и на двамата подсъдими, което се изразява в следното:

И при първото, и при второто привличане по време на досъдебното производство в Окръжен следствен отдел – Пловдив заявявахме, че обвинението по начина, по който е формулирано, не е достатъчно конкретизирано според изискванията на НПК по време, място и начин на извършване, така че да можем ние – и подзащитните ми и аз, като техен защитник – да очертаем ясно границите на това обвинение и да разберем в какво конкретно те са обвинени и съобразно подобно разясняване, да можем да осигурим пълноценно правото си на защита. За съжаление същите пороци, които се съдържаха в постановленията за привличане, са привнесени и в обвинителния акт. Те са многобройни и аз ще се спра подробно на всяко едно от тях, съобразно всяко от конкретните обвинения в диспозитива на обвинителния акт. Обвинението, по този начин формулирано, не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК – обвинението да бъде разяснено по време, място и начин на извършване.

По отношение на първия диспозитив, който касае деяние по чл. 321, ал. 6 от НК, няма да взимам становище, но считам, че във всеки един от

следващите диспозитиви на обвинението, както за Л., така и за подзащитния ми М., са налице такива съществени нарушения.

По отношение на обвинението за свид. К. И. – на първо място ми прави впечатление, че в обвинителния акт навсякъде е посочена К. М. И., а съдът конституира току-що като частен обвинител К. М. И.. След уточняване с Председателя на състава оттеглям възражението си, защото то касае не обвинителния акт, а молбата за конституиране, в която установихме, че е налице техническа грешка в презимето на И..

По отношение изпълнителното деяние на К. И. в обвинителния акт липсва каквато и да е деятелност на подс. М., с която и като съизвършител с Л., да е осъществил деянието „набиране“ – говоря за обстоятелствената част, а в диспозитива е посочено, че е осъществил едновременно с Л. това изпълнително деяние „набиране“, при това в съучастие, под формата на съизвършителство. За да е конкретизирано деянието, следва да е посочено с какви точно действия или бездействия Г. М. е способствал за формирането на решението у К. М. И. да бъде набрана. Такива факти няма посочени в обвинителния акт. В обвинителния акт – продължавам пак по отношение на К. М. И., пак по отношение на втория диспозитив – липсва описание на поведение, на който и да е от двамата подсъдими, за „набиране“ на К. М. И., което да е извършено в гр. София или в Кралство Белгия, както е посочено в диспозитива. Има описание на факти, за които прокуратурата твърди в обстоятелствената част на обвинителния акт, че са се случили в гр. Пловдив, но няма никакво описание на такива факти да са се случили в гр. София или в Кралство Белгия – за „набиране“. В диспозитива на обвинителния акт липсва посочване на гр. Пловдив. Според мен прецизното описание на всяко от изпълнителните деяния изисква, за да е конкретизирано по време, място и начин на извършване, да е посочено „набрал в гр. София, транспортирал в гр. София, приел в Кралство Белгия“. Не може да се посочва ето така общо „в гр. София и в Кралство Белгия“ за трите изпълнителни деяния, без да знаем къде е осъществено, а още в първия диспозитив е налице различие между повдигнатото обвинение като факти и между описанието на фактите в обвинителния акт – набрана ли е в гр. Пловдив с това, което е описано като поведение на Т. Л., защото е описано поведение на Т. Л., но в диспозитива е описано, че е набрана в гр. София или в Кралство Белгия – не знам къде. По същия начин е и за Г. М. – за него няма описани никакви факти за „набиране“

нито в гр. София, нито в Кралство Белгия.

Продължавам с другото изпълнително деяние - „транспортране“ за К. И. И по отношение на второто изпълнително деяние, повдигнато като обвинение на подзащитните ми, липсва точно описание на фактите. „Транспортирал я е от Република България до Кралство Белгия, като я е превел през границата на страната до гр. Брюксел“. Как е осъществил транспортирането – с какво транспортно средство – по време, начин на извършване в обвинителния акт не е посочено. Освен това според мен не може изпълнителното деяние да е основен текст на чл. 159а от НК „транспортране“ да бъде осъществен чрез квалифициращото изпълнително деяние на чл. 159б от НК – „превел през границите на страната“. Не може едното изпълнително деяние да е осъществено чрез другото изпълнително деяние. Специално за К. И. не е посочено и през коя граница на Република България е преведена. За другите лица е посочено Аерогара - София. Дали тя е преведена по сухопътна, морска, въздушна граница, как е станало това, с какво транспортно средство, по време – към кой момент, не е посочено, липсва каквато и да е конкретизация за това. В обстоятелствената част на обвинителния акт прокуратурата – продължавам по отношение на К. И. – е описала едно много общо описание като поведение на подзащитните ми, с което вероятно прокуратурата иска да прикачи това поведение към „транспортрането“, като посочи: „Обв. Л. и обв. М. осигурили самолетен билет от гр. София за гр. Брюксел за свид. К. И.“. Няма как да се защитаваме при такова обвинение, с употребата на такива общи изрази „осигурили“. Как са го осигурили? Закупили ли са го за тази свидетелка? Аз после ще Ви обърна внимание за свид. Д.. За нея много конкретно е описано – на тая дата единият казал това, другият казал онова, на тая дата закупили билет, на тая дата пътували за Кралство Белгия. За свид. К. И. абсолютно липсва конкретика за действията, за които са подведени под наказателна отговорност и двамата ми подзащитни. Превеждането през границата на страната е съществен елемент на обвинението по чл. 159б от НК и той трябва да е в кумулативна наличност с някое от преждеизброените изпълнителни деяния – дали с „набиране“, дали с „транспортране“, дали с „прием“. Това Окръжна прокуратура - Пловдив не го е посочила – с кои от тези изпълнителни деяния по общия текст на чл. 159а от НК е в кумулативна наличност изпълнителното деяние по чл. 159, ал. 1 от НК. По същия начин липсва конкретизация и за

квалифициращия признак по чл. 159б, ал. 2 от НК – деянието, извършено „чрез обещаване на облаги“. Кое от трите изпълнителни деяния, които са повдигнати като обвинение, е извършено „чрез обещаване на облаги“ – „набирането“, „транспортирането“ или „превеждането през границата на страната“? Законодателят е употребил израза в единствено число, а не в множествено, деянието е „чрез обещание на облаги“, т.е. чрез едно от трите. Нека обвинението да го каже в обвинителния акт кое е то. Един непредубеден страничен наблюдател би казал, че „обещаването на облаги“ е относимо към „набирането“, но по-нататък в обвинителния акт ще видите, че по отношение на други свидетели „набирането“ го няма, но „обещаването на облаги“ е останало. Ние няма как да знаем, че чрез обещаване на облаги е извършено набиране, след като го няма в обвинителния акт.

По отношение на другата свидетелка – Г. П. – имаме идентични възражения по отношение на всяко едно от изпълнителните деяния. По отношение на М. липсва описание на каквато и да е деятелност, която да му се вмени във вина по отношение на първото изпълнително деяние – „набиране“, при това в съизвършителство с Т. Л.. За да бъде конкретизирано съизвършителството, трябва да е посочено точно кой каква част от изпълнителното деяние е осъществил и по този начин двамата „са набрали“, както К. М., така и Г. П..

По отношение на същата свидетелка имаме същите възражения и за „транспортирането“, което е неконкретизирано като време, място и начин на извършване и за което правя същото възражение – че не може изпълнителното деяние по чл. 159а, ал. 1 от НК – „транспортиране“, да бъде извършено чрез квалифициращото изпълнително деяние по чл. 159б, ал. 1 от НК – „превел през границата на страната“. Отново няма посочване това транспортиране как е извършено, отново няма посочено и по отношение на тази свидетелка по отношение на кое от общите изпълнителни деяния е осъществено квалифициращото изпълнително деяние по чл. 159б от НК – „превел през границите на страната“ и по отношение „набиране“, „транспортиране“ или „приемане“ е осъществено „чрез обещаване на облаги“. По отношение на тази свидетелка Окръжна прокуратура сочи малко по-конкретно в обстоятелствената част на обвинителния акт, че са закупили самолетен билет, за разлика от свид. К. М., за която общо се твърди, че са го осигурили, но и по отношение на това твърдение липсват конкретизиращи

факти – кога е закупен, откъде е закупен, по какъв начин е закупен и от двамата обвиняеми този билет, както се сочи в обвинителния акт, защото аз малко трудно си го представям.

По отношение на „превеждането през границата на страната“ също няма описано никакво конкретизиращо поведение, а се твърди, че и двамата подсъдими са я превеждали.

По отношение на свид. Г. П., относно второто обвинение, защото прокуратурата го е разделила в два абзаца, по отношение на твърдяното, че „На неустановена дата през месец юни 2017 г., като съизвършители, в съучастие Т. Л. и Г. М., в гр. Пловдив са набрали отделно лице - Г. П. П.“. В обвинителния акт никъде не е посочено някое от лицата по обвинителния акт са се намирали в гр. Пловдив. Разговор е проведен, според държавното обвинение, между Т. Л. и Г. П. по телефона, но коя от тях е била в гр. Пловдив, и двете ли са били в гр. Пловдив – няма конкретно посочване като място на извършване в обстоятелствената част, обаче в диспозитива го има. Откъде дойде това място на извършване – град Пловдив, след като го няма в обстоятелствената част, на нас не ни е ясно.

По отношение на Г. М. отново няма посочване на конкретно поведение, с което да е формирал решение на Г. П., с което да е допринесъл за „набиране“. По отношение на закупуването на самолетен билет отново няма конкретика кога, как, по какъв начин и как е закупен от двамата подсъдими едновременно той, както е посочено в обвинителния акт. За този самолетен билет обаче пише: „по същия начин обвиняемите М. и Л. закупили самолетен билет“. По какъв начин е закупен, не знам. С какви конкретни действия са я превели през границата на страната, също не е посочено.

И като идвам до свидетелката Д., подчертавам отново, че няма как да не направи впечатление конкретизацията в обвинителния акт за „набирането“ – какво е направил единият подсъдим, какво е направил другият подсъдим, „транспортирането“ на коя дата е било, откъде пътували, макар че не е пак конкретизирано и за тази свидетелка как двамата обвиняеми са й закупили едновременно самолетен билет от гр. София за Кралство Брюксел, как са я превели и двамата през границата на страната в съизвършителство, като за този, втория период, както казах и по-рано, че има повдигнато обвинение за „транспортиране“, „превеждане“ и „приемане“, без първото изпълнително деяние – „набиране“, но пак е останал квалифициращият признак „чрез

обещаване на облаги“, което очевидно сочи на необходимостта прокуратурата да конкретизира „чрез обещаването на облаги“, кое от сочените изпълнителни деяния е осъществено и ако твърди, че всички са осъществени „чрез обещаване на облаги“, да го знаем.

По отношение на Д. Ч. – отново, както по отношение на изпълнителното деяние „набрал“, така и по отношение на изпълнителното деяние „приел“, няма описано поведението на М., с което да е осъществил което и да е от тези изпълнителни деяния, при това в съучастие, под формата на съизвършителство с Т. Л.. Описано е в обвинителния акт последващо поведение на М., но то очевидно е поведение, което е след „набирането“ и „приемането“ на Ч. – така, както се сочи в обвинителния акт. От друга страна, по отношение на Т. Л. описание на нейното поведение в обвинителния акт по отношение на свидетелката Ч. има по отношение на изпълнителното деяние „приел“, но не е описано никакво поведение за Т. Л. по отношение на изпълнителното деяние „набира“, т.е. за Ч. по отношение набирането няма посочено никакво поведение.

По идентичен начин – и с това ще приключа – е и за свид. А. И., както за Д. Ч..

Ето защо аз считам, че с тези пропуски на обвинителния акт не е изпълнена основната му функция – да разясни по време, място и начин извършването на деянието, за което подсъдимите са привлечени към наказателна отговорност. Това нарушение е съществено по смисъла на разпоредбата на чл. 249, ал. 1, пр. 1 от НПК, едновременно с това е и отстранимо с връщане на обвинителния акт на ОП – Пловдив.

ПОДС. Л.: Поддържам това, което каза моят защитник. Считам, че са ми нарушени правата като обвиняемо, а сега – подсъдимо лице – и не мога да разбера в какво съм обвинена. Затова искам делото да бъде върнато на прокуратурата. По отношение на мярката ми за неотклонение „Гаранция“ от 10 000 лв., която сума не съм внесла, поддържам становището на защитника ми – да бъде изменена в по-лека.

ПОДС. М.: Поддържам казаното от защитника ми. Искам делото да бъде върнато на досъдебното производство, защото считам, че ми е нарушено правото на защита и не мога да разбера в какво съм обвинен. Моля, мярката ми за неотклонение да бъде изменена в по-лека, като пояснявам, че сумата по

гаранцията ми от 10 000 лв. също не е внесена.

ПРОКУРОРЪТ (*реплика*): Не мога да се съглася с упреците на защитата по отношение на възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения при изготвяне на обвинителния акт, като ще кажа, че това, което се приема като стандарти за изготвяне на обвинителен акт – като диспозитив и обстоятелствена част – далеч надхвърля нормалните изисквания. Считам, че е описана дейността на двамата подсъдими като съучастници. Не са налице основания за връщане на делото на ОП – Пловдив за изготвяне на нов обвинителен акт, още повече, че останах с впечатлението, че колегата не е запознат със задължителната тълкувателна практика на ВКС в тази връзка.

По отношение на мерките за процесуална принуда на подсъдимите не са налице основания за промяната им, тъй като далеч не е налице толкова добро процесуално поведение, както твърди техният защитник, а и всеки от тях не е внесъл сумата по гаранцията, която е била определена. Моля да оставите без уважение, както искането за изменение на мерките за процесуална принуда на подсъдимите, така и искането да бъде върнато делото на ОП – Пловдив, като приемете, че не са били допуснати пороците, обрисувани от техния защитник.

АДВ. К.: Моля да оставите без уважение направените искания от страната на защитата на двамата подсъдими. За процесуална икономия заявявам, че поддържам изцяло казаното от представителя на прокуратурата и се присъединявам към същото.

ЧАСТНИЯТ ОБВ. И.: Поддържам това, което каза адв. К..

АДВ. Ч. (*реплика*): Водещо при определянето на мярката за неотклонение е процесуалното поведение на подсъдимия. Невнасянето на гаранцията не е израз на неуважение към органите на съда или на досъдебното производство. Не е имало фактическа невъзможност да бъде внесена такава голяма сума и за двамата подсъдими, без значение каква дейност им се вменява за периода 2016 г. - 2018 г., но имате предвид, че към настоящия момент и двамата са родители на три малки деца.

СЪДЪТ, след съвещание и след като съобрази становищата на страните, намира следното:

Делото е подсъдно на Окръжен съд – Пловдив.

Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

Съдът намира, че в хода на досъдебното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правата на обвиняемите, сега – подсъдими лица, доколкото, така изготвеният обвинителен акт, с който подсъдимите Т. Л. и Г. М. са предадени на съд за престъпления по чл. 321, ал. 6 от НК, чл. 159а от НК и чл. 159б ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл.159а от НК страда от пороци, нарушаващи правото на защита на подсъдимите, а те са следните:

На първо място, според съдебния състав, е налице разминаване до степен на противоречие между обстоятелствената част на обвинителния акт и диспозитива на същия в частта, касаеща повдигнатото обвинение на двамата подсъдими по отношение на пострадалото лице К. М. И.. В обстоятелствената част на обвинителния акт, а именно – на стр. 3, 2 абзац е посочено, че свидетелките: К. И., Г. П. и Д. Ч. са се срещнали с подс. Т. Л. в гр. Пловдив, където същата им предложила заедно с обв. М. да им осигурят работа в Кралство Белгия, а именно да предоставят сексуални услуги срещу заплащане, а в диспозитива- на стр. 15 и стр.18, касателно престъпната дейтелност по отношение на пострадалото лице К. И. и за всеки от двамата подсъдими, е посочено, че действията по „набиране“ на лицето са извършени в гр. София и в Кралство Белгия.

Настоящият съдебен състав намира, че в обстоятелствената част на обвинителния акт липсва в достатъчна степен конкретизация на факти и обстоятелства относно дейността на подс. М. касателно повдигнатото му обвинение за това, че същият, в съучастие с подс. Л., е извършвал изпълнителните деяния „набиране“ спрямо пострадалите лица -К. И., Г. П., Д. Ч., което нарушава правото му на защита да разбере в какво е обвинен и съответно да реализира адекватно и в пълен обем правото си на защита.

По отношение на останалите възражения на защитата за нарушения в изготвения от Окръжна прокуратура - Пловдив обвинителен акт, съдът намира, че същите са неоснователни, доколкото не е налице неяснота и в така изготвеният обвинителния акт се съдържат макар и в минимум факти и обстоятелства, покриващи изискванията съобразно чл. 246 ал.2 от НПК и трайната съдебна практика в ТР № 2/2002г. на ВКС.

Настоящият съдебен състав намира, че искането на защитата за

изменение на мярката за неотклонение, на подсъдимите Т. Л. и Г. М. от „Гаранция“ в размер на по 10 000 лв. – невнесена и от двамата подсъдими в по-лека, следва да бъде оставено без уважение, доколкото пред съдебния състав не се представиха доказателства относно наличие на основания за изменение на тази мярка в по-лека такава. Ето защо и същата ще следва да бъде потвърдена.

С оглед констатацията, че в обвинителния акт са налице съществени процесуални нарушения, пораждаща необходимост от прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в предходната му фаза – на прокуратурата, съдът намира, че към настоящия момент не следва да се произнася по останалите, засегнати от страните, визирани в разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от НПК, въпроси.

Предвид изложеното Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДЕЛОТО Е ПОДСЪДНО на Окръжен съд – Пловдив.

НЕ СА НАЛИЦЕ ОСНОВАНИЯ за прекратяване или спиране на наказателното производство.

ДОПУСНАТО е в хода на досъдебното производство съществено процесуално нарушение, ограничило правата на подсъдимите, предвид което **ПРЕКРАТЯВА** съдебното производство по НОХД № 2632/2023 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив и **ВРЪЩА ДЕЛОТО** на Окръжна прокуратура – Пловдив за отстраняването им.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Ч. за изменение мерките за неотклонение на подсъдимите Т. Н. Л. и Г. А. М. от „Парична гаранция“ в размер на 10 000 лв. – невнесени, в по-лека такава.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО на съда по отношение на чл. 248, т. 3 и т. 6 от НПК подлежи на обжалване и протест пред Апелативен съд – Пловдив в 7-дневен срок от днес, по реда на Глава 22 от НПК.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11:17 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____